

Podle odkazů Véd je **Država** společenským organismem, řízeným podobně jako jakýkoliv jiný přirozený organismus v Přírodě. Můžeme ho srovnat s lidskou bytostí se dvěma hemisférami: levou (v moderních termínech, „politici“ - hmotné řízení) a pravou (Volchvy, zodpovědnými za Pravdu). Naši předkové Slované byli mnohem vědomější a s přímým přístupem k Poznání a Pravdě. Proto nevyvolá překvapení pozvání k vládnutí kamkoliv, kde se o **državném uspořádání společnosti** dozvěděli.

Předci se domnívali, že „nebýt žádným pánem je skutečné umění - vládnout v podstatě znamená Radovat se!“ Zde veškerá moc patřila lidem, což se zajišťovalo prostřednictvím Volchvů, kteří jsou plně Vědomí. A jestliže by kníže spal jako Brežněv, nebo pil jako Jelcin, pak podle rozhodnutí Volchvů byl potrestán na nejbližším svátku.

Dokud se úředníci nebudou smrtelně bát těchto Volchvů, cítit se jako na rožni, žádnými jinými hrozbami na ně nezapůsobíš. Národ by vždy měl mít možnost „dát jim po čumáku“!

Kopa je starodávné slovanské shromáždění **Shodotajů** (význam bude dále vysvětlen - poznámka red.). Význam pojmu „Kopa“ lze vysledovat ze slov: hromadně, celkem (souhrnem), davem, tlupou dopátrat se (Pravdy, Skutečnosti) atd. Zvyk Kopy na dlouhou dobu zachovávali ruští vojáci - kozáci. V současné době se tento zvyk částečně projevuje v kozáckém Kruhu.

Jednání Kopy podle Kopného práva

Pro **Slavjana** (ten, kdo Slavně slaví své Předky) byl názor Kopy nejvyšší duchovní a mravní cíl, a směřování. Ruský lid říkával: „Sláva Vesmíru je silná,“ „Když Vesmír zazpívá, i kámen praskne,“ „S Vesmírem se nemůžeš hádat,“ „Vesmír soudit nemůžeš,“ „Svět je mohutný a nezničitelný,“ „To, co svět nařídil, to Bůh rozsoudil,“ „Co Vesmír stanovil, tomu buď.“

V **Kopě se nacházely čtyři až devět blízkých vesnic**, jejichž Shodotaji se shromáždili na zvláštním odděleném místě - „městečku“. Odtud je i název hlavního města - městečko, městys. Postupem času toto místo narostlo do města, které si uchovávalo **Kopné Právo** a obyvatelé byli nazýváni měšťany. Většina starých měst vyrostla z Kop, s výjimkou pohraničních, které se najednou postavily jako pevnosti.

Početní stav Kopy se pohyboval od 100 do 300 lidí. Kopa se scházela u jedné z vesnic Občiny a toto místo shromáždění bylo **KOPoviště, KOPIště, KAPIště**. Shromáždění se zabývalo řešení sporných otázek a dalších záležitostí pod otevřeným nebem. Obvykle se tak dělo v posvátné dubině s přírodním nebo uměle navršeným kopcem. Nedaleko se nacházel pramen, řeka, jezero nebo rybníček. Kopoviště bylo oblíbeným místem, kde se slavily lidové svátky – Masopust, Koljada, Kupala a další.

Rokování na Veče

Kopa se scházela na rokování, tj. na **Veče** (odtud slova prorocký, prorokovat, informovat). Právo hlasovat v Kopě mívali pouze ti hospodáři, kteří byli dlouhodobě starousedlíci. Byli to rodinní stařešinové – Hlavy Rodů, a též je nazývali **Shodotaji** (Сходотай), soudce Kopné nebo Občinné Muže (Kopné muže). Ostatní Bratři, kteří neměli samostatné hospodářství, syni a ženy, ti ostatní neměli právo hlasovat a přicházeli pouze na zvláštní žádost Kopy ke svědectví.

Kopy se účastnili i Starci. Nebyli však Shodotaji a neměli právo hlasovat na Kopě. Přesto jejich rady mohly hrát rozhodující roli. Na mínění Starců se dotazovali v takových případech, kdy bylo nutné vynést rozsudek na základě starodávných rozhodnutí Kopy. Starci také přísně sledovali dodržování zvyků svých Předků.

Veče v Kopě byla jak studiem, tak zkušeností pro osvojení si práva. Posvátné ustanovení **Kopného Práva** byla zachovávána v paměti Shodotajů a předávaly se z generace na generaci.

Od Kopy se odvíjely veškeré další oblasti života vesnice: doby začátku a ukončení zemědělských prací, sklizeň sena, oprava silnic, čištění studní, pronájem pastýřů a hlídačů, vymáhání za neoprávněné kácení lesů, porušování veřejných zákazů, vybírání peněz na veřejné výdaje obce, rozdělování daní, vybírání daní, otázky užívání lesů, výstavba hrází, doplnění veřejných zásob v případě živelných katastrof, neúrody a mnoho dalšího.

Kopa vyhledávala a pronásledovala zločince, soudila a trestala je, a udělovala odměnu za jejich dopadení. Pokud byl případ trestní, pak Kopa vedla výslech, určovala „profil“ pachatele trestního činu (odtud „důkaz“). Na Kopě se motivovalo za odpuštění pachatele, stejně jako za jeho upřímné veřejné pokání. **Soudní spory byly řešeny podle Svědomí a snažily se přesvědčit účastníky sporu ke vzájemnému smíření.**

Rozhodnutí Kopy byla prováděna v dobré víře a s velkou touhou po Pravdě. Nevyskytovaly se

narušení Kopného Práva nebo rozhodnutí Kopy, a pokud se to někdy stalo, pak to bylo vnímáno jako mimořádná událost. V tomto případě každý **Slovjanin**, který se setkal s porušením Kopného Práva nebo zvyků, byl povinen vynaložit veškeré své síly k zastavení tohoto porušení. Kdyby ne, byl by považován za účastníkem tohoto trestného činu, jehož byl svědkem a nesl by plně stejnou odpovědnost, jako jeho pachatel. Žijeme v dodržování záповědí Boha Odina: „Není přípustné odpouštět těm, kdo se úmyslně dopustí zla, neboť nepotrestané zlo se násobí, a vina za jeho množení leží na člověku, který nechal zlo nepotrestané, a nepřivedl ho k pravému Božímu soudu.“

Takové důsledné dodržování Kopného Práva je možné pouze při dokonalé veřejné informovanosti a vlastenectví k národu. Na Kopě byla zajištěna plná nezávislost názorů Shodotajů. Každý měl možnost otevřít svou Duši. Na Kopě se všechno dělo otevřeně, otázky se pokládaly na hraně - „pravda byla hledána do morku kostí“, a pokud se někdo pokoušel vyváznout mlčením, bezohledně ho házeli do vody. Nejvíce klidní muži, kteří se v minulosti nedokázali svým slovem jakkoliv projevit, pak na Kopě ve chvílích všeobecného vzrušení se zcela změnili a nabírali odvahu, dokázali překonat očividně odvážné muže. Kopa se stala otevřeným vzájemným vyznáním, vzájemným odhalováním a přiznáním svých chyb, projevením nejširší publicity. V těchto okamžicích soukromé zájmy každého se dostávaly do vyššího stupně napětí (projevení), a tím pak veřejné zájmy a spravedlnost dosáhly vyššího stupně účinnosti.

Důležitost široké samosprávy se posilovala volenými funkcemi desátníka - jednoho z deseti statků, a stotníka, tj. jednoho až ze 100 statků. **Stotník** s pomocí desátníků, dohlížel na čistotu ve vesnicích, čistotu vody v řekách, požární bezpečnost, pořádek při dražbách, bazarech, na prodej kvalitních výrobků a poctivé vedení obchodování.

Venkovské Občiny, které vstoupily do Kopy, vytvořily **Farnosti**. Na Kopě byli vybráni: farní **Staršina (starosta)**, rada (vedení) a soud (zpravidla na tři roky). Sbor (vedení) farníků vedl knihy se zápisy o usneseních shromáždění, obchodech a smlouvách, včetně pracovních smluv uzavřených vesničany mezi sebou i mimo ně. Všechny písemnosti byly vedeny farním písařem, který byl v Kopě váženou osobou. Když Staršina začal zneužívat důvěru společnosti, vesničané mohli zvolit jiného nebo mu snížit plat.

Vedle **správčů Farností** byli zvoleni zastánci veřejných záležitostí - navrhovatelé (radní) v hlavním městě.

Podle staroslovanských zvyklostí Kopa volila **Knížete** (Kňazja), aby chránili své země před vnějším nepřitelem. Knížata byla vybírána ze silných rodů dědičných válečníků, kteří dělali Čest a Slávou své Vlasti. Kopa vyčleňovala desátku na podporu Knížete a jeho družiny, pohraniční stráž, na výstavbu pohraničních měst a obranných linií. Vesničané dobrovolně vykonávali povinnost pracovat na výstavbě obzvláště důležitých nebo naléhavě potřebných vojenských zařízení a ve válečném období všichni vojáci - vesničané povstávali k obraně Vlasti.

Na Všezemském Sněmu se z Knížat vybíral Panovník - představitel celé země, Velký Trůnní Kníže Celé Rusi. Od Panovníka se vyžadovalo dodržování Kopného Práva, vykonávání zákonů Všezemského Sněmu a ochrana národa před cizími nepřáteli.

Jedná se o jednu z variant státního uspořádání našich Předků. V různých časech existovaly varianty tohoto uspořádání, stejně jako jejich různá propojení. Například další možností je Občinnové uspořádání, které se spíše liší jménem, než podstatou.

Občina bere v úvahu duchovní sjednocení (spojení) různých Rodů a Klanů, které uctívají své Bohy Rodů (Předky). **Občino-Rodový způsob života lidí** zahrnuje v sobě několik úrovní řízení. V ní, podle moderní terminologie, existovalo světské (občanské), vojenské a duchovní vláda.

V Občině byly Hlavy Rodů a hlavy spojených Rodů - Radany. Shromáždění Radanů se nazývala **RADA**. Ona řešila všechny administrativní otázky. Knížata s družinami řešili vojenské záležitosti.

Duchovní život Občin řídili **Zřeci** (pohanský kněz), který poskytoval duchovní podporu života jejich členů, zaměřovali se na zachování **Staré Víry**, Zákonů a Zvyků. Nicméně nejdůležitější otázky však byly řešeny společně na všech třech úrovních řízení.

Volně zpracováno na základě: <http://сварог-фонд.рф/index.php/vidalnya/543-что-такое-держав>

Dovětek: Rozdíl významu slov Demokracie a Ochlokracie

Mezi propastí nepravdy a klamání, kterými je obklopeno Dědictví (dějiny) našeho státního uspořádání, je nejzákeřnější politickou lží to, co hanobí chápání Národního Monarchistického Samoděržaví (samovlády).

Jak komunismus, tak demokracie, jsou dva modely řízené společnosti. Komunismus byl v ideálním případě koncipován jako řízená společnost pro využití volné energie. Demokracie se svobodným podnikáním je řízená společnost, která nevyužívá svobodnou energii. V tom je v podstatě rozdíl. Který je však lepší?

Komunismem jsme si už „prošli“, a přinejmenším ho budovali (... a to 70 let ...). A co „budujeme“ nyní? Nyní budujeme „DEMOKRATICKOU SPOLEČNOST“, tj. Společnost, ve které bude vládnout Demokracie - Vláda Národa. (To nám každým dnem říkají všechna masmédia...) **Pojďte tedy pochopit, CO opravdu je „demokracie“?**

„**Demos**“ - v překladu starověkého Řecka - malá vrstva obyvatelstva, vlastníci ve svém majetku několik otroků (tj. otrokáři). „**Kracie**“ - od téhož starověkého Řecka - vláda. Tedy „Demokracie“ je vláda otrokářů, avšak nikdy národa. Národ (lidé), podle starověkého Řecka, bude „**Ochlos**“ a proto vláda národa se nenazývá „**Demokracie**“, nýbrž „**Ochlokracie**“ (ve starověkém Řecku). Jak často dnes slyšíme tento pojem „Ochlokracie“ nebo v ruském chápání „**Samoděržaví**“ (autokracie, samovláda)?

Při Samoděržaví se národ sám sebe drží (spravuje), tj. samospráva s pomocí Monarchy, a rysem **Istiny** (souhrn všech Pravd) v původním ruském samosprávném právu bylo Jednotné (sto procentní) chápání Světa (Vesmíru) nebo Kopy.

Zdroj: <http://allmomente.livejournal.com/1156989.html>

Sdílet